

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010408
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010408.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. W., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného B. W. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.02.2021, sp. zn. 2T/85/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. W. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného B. W. vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe že:

minimálne od bližšie nezisteného dňa v mesiaci jún 2019 až do momentu obmedzenia osobnej slobody o 12:15 hod. dňa 23.06.2020, si neoprávnene, nakoľko nebol držiteľom povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami, v meste Topoľčany, od bližšie nestotožnených osôb, pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom ďalšieho predaja, neoprávnene zadovažoval drogu zvanú "marihuana" a "pervitín", ktoré následne prechovával pri sebe a v mieste svojho bydliska v meste G., v byte na ul. B. XXXX/XX a tieto látky následne sám užíval, alebo za účelom dosiahnutia finančného prospechu predával v mieste prechodného bydliska, ako aj na ďalších bližšie nestotožnených miestach v meste G. spravidla za sumu 5 eur až 10 eur za jednu dávku viacerým konzumentom týchto látok, a to najmä:

- W. O., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B. XXXX/XX, G.,
- I. Z., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B. XXXX/XX, G.,
- G. F., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B. K. XXXX/XX, G.
- W. Z., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom O. XXXX/XXA, G.,
- L. R., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B. XXXX/XX, G.,

ako aj ďalším, doposiaľ nestotožneným konzumentom týchto látok, s ktorými si miesto, čas a množstvo drogy dohadoval prostredníctvom mobilných telefónov s vloženými SIM kartami s priradenými telefónnymi číslami +XXXXXXXXXXXX a +XXXXXXXXXXXX, pričom dňa 23.06.2020, počas vykonávania zaisťovacích úkonov, v byte č. XX na prízemí, na adrese B. XXXX/XX, G., kde sa obžalovaný B. W. bez prihlásenia zdržiava, bola okrem iného zaistená zatavená injekčná striekačka s obsahom svetloružového kryštalického materiálu s hmotnosťou 160 mg s priemernou koncentráciou 75,0% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 120 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 3 bežné jednotlivé dávky drogy a tiež čierne plastové vrečko s obsahom sušiny rastlín rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou 314 mg, s priemernou koncentráciou 15,5% hmotnostných THC, obsahujúce 49 mg THC, čo predstavuje najmenej 2 bežné jednotlivé dávky drogy, pričom metamfetamín,

účinná látka drogy zvanéj pervitín, je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka THC (tetrahydrokanabinol) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, na ktorých držbu sa vyžaduje povolenie podľa osobitného predpisu.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd I. stupňa uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí uvedených vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že obžalovaný po prednesení obžaloby vyhlásil, že je vinný zo skutku kladeného mu za vinu, na všetky položené otázky odpovedal kladne, na čo následne súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o uloženom treste.

Z hľadiska osobných pomerov súd I. stupňa zistil, že obžalovaný je nezamestnaný, nepoberá žiadne sociálne dávky a podľa jeho vyjadrenia ho finančne podporoval otec, je rozvedený a má vyživovaciu povinnosť k 16 - ročnej dcére. Súd I. stupňa zároveň poukázal na odpis z registra trestov a evidenciu priestupkov, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nemá žiadny záznam. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy a prihliadal na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., nezistiac žiadnu z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák.

Na základe týchto zistení ukladal obžalovanému trest v upravenej trestnej sadzbe postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., a to vo výmere 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Po vykonaní dokazovania však dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody, hoci aj na samej spodnej hranici, takto upravenej trestnej sadzby by bolo v prejednávacom prípade neprímerane prísne. Z uvedeného dôvodu pristúpil k použitiu ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a obžalovanému uložil mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý považoval vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku, ako aj na osobu obžalovaného za dostatočný, a to tak z hľadiska generálnej, ako aj z hľadiska individuálnej prevencie. Na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ nebol vo výkone odňatia slobody. Zároveň obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keďže mal za preukázané, že vlastníkom týchto vecí bol obžalovaný a tieto boli použité na spáchanie trestného činu.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodov odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný uviedol, že jeho odvolanie smeruje čo do výroku a uloženom treste, ktorý považoval za neprímeraný.

Poukázal na znenie ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., z ktorého je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu prevenciu, pričom trest má spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Poukázal na to, že súd I. stupňa správne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný je otcom nepĺnoletej dcéry, ktorá je na neho citovo naviazaná a jeho úloha v jej živote ako otca je nezastupiteľná.

Ďalšou dôležitou skutočnosť, na ktorú súd I. stupňa správne prihliadol pri ukladaní trestu, boli aj závery znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že znalec nezistil u obžalovaného prejavy rozvinutej závislosti od omamných, psychotropných, či iných návykových látok, ani chorobný sklon ku konzumácii návykových látok. Zároveň znalec uviedol, že pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nepovažoval za nebezpečný pre spoločnosť a nenavrhol ani uložiť ochranné liečebné opatrenie.

Vyslovil nesúhlas s názorom súdu I. stupňa, keď mu s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti a aj za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 6

rokov. Vyslovil názor, že v jeho prípade by bolo možné uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Poukázal zároveň na skutočnosť, že predtým bol riadne pracujúcim človekom a trestnej činnosti sa začal dopúšťať pod ťarchou osobných problémov. Zároveň upriamil pozornosť na viacero významných okolností, a to existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a neexistenciu žiadnej z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák., ako aj na skutočnosť, že pred spáchaním skutku nebol súdne trestaný a dokonca nemá evidovaný ani žiadny priestupok.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní.

Obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody odvolania, ktoré žiadnym spôsobom nedoplnil, ani nezmenil. Navrhol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušiť vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. navrhol odvolaciemu súdu, aby vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží miernejší trest odňatia slobody, a to vo výmere 5 rokov nepodmienečne.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v časti napádanej odvolaním považovala za zákonný a správny. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol všetky argumenty, na základe ktorých dospel k ukladaniu trestu a v odôvodnení dostatočne vyvrátil aj argumenty uvádzané obžalovaným. Na základe týchto skutočností navrhla postupovať v zmysle § 319 Tr. por. a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd viazaný rozsahom podaného odvolania obžalovaným, preskúmaval napadnutý rozsudok súdu I. stupňa s ohľadom uloženého trestu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, oboznámením sa s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, ako aj s odvolacími dôvodmi obžalovaného, uvádzanými v písomnom odôvodnení odvolania, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a správne.

Súd I. stupňa veľmi precízne a hlavne citlivo vyhodnotil všetky okolnosti potrebné pre rozhodnutie o uložení trestu. Správne prihliadal na existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., keďže mal za preukázané, že obžalovaný pred spáchaním danej trestnej činnosti sa nedopustil žiadnej protiprávnej činnosti, pre ktorú by bol či už súdom alebo priestupkovo postihovaný. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne rozoberal všetky okolnosti, ktoré bral do úvahy pri ukladaní trestu, pričom veľmi precízne prihliadal na osobné pomery páchatel'a - obžalovaného tak, ako na to v podstate poukázal aj obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania. Súd I. stupňa správne upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu a obžalovanému tak ukladal trest v sadzbe 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace, pričom správne dospel k záveru, že v prípade obžalovaného bolo možné použiť zmierňovacie ust. § 39 Tr. zák. Obžalovanému tak ukladal trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Takto uložený trest ani odvolací súd nepovažoval za neprimerane prísny, a preto odvolanie obžalovaného, ktorým sa dožadoval uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, nepovažoval za dôvodné. Súd I. stupňa obžalovanému správne potom ukladal ochranný dohľad v trvaní 2 rokov vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ako aj trest prepadnutia vecí uvedených vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, keďže mal preukázané to, že ich vlastníkom bol obžalovaný a boli použité na spáchanie trestného činu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa plne stotožnil a ako na správne naň poukazuje.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.